

EEN LASTIGE BEDGENOOT

(A lästiger Bettg'sell)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

vertaling

Adrie Kuik

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN LASTIGE BEDGENOOT - A LÄSTIGER BETTG'SELL** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jacob Heidema - boer, plm 50

Betty - zijn vrouw, plm 50

Geertje - hun dochter

Theo - hun zoon

Johan - vriend van Geertje

Babette Groenteman - roddeltante

Pastoor

DECOR:

Goed ingerichte woonkamer van Heidema's boerderij. Midden open opkomst. Links daarvan de kamers van de kinderen, rechts daarvan algemene opkomst. Helemaal links deur naar de keuken, helemaal rechts slaapkamer van de ouders.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het op het toneel donker. Men hoort luid gesnurk in alle mogelijke variaties. Dit gaat een tijdje door, totdat de deur rechts wordt geopend en Betty in haar pyjama en beddengoed onder haar arm opkomt. Kwaad gooit ze alles op de bank.

BETTY: Ik hou dit niet langer vol! Het lijkt wel of er een tractor dwars door onze slaapkamer rijdt! Maar nee, dat verbeeld ik me maar, ik heb alleen maar slecht gedroomd, ik lijd onder waanvoorstellingen! Nou, als die grasmaaier daarbinnen een waanvoorstelling is, dan ben ik koningin Beatrix. *(gaat liggen, trekt de dekens over zich heen)* Als ik nu niet eindelijk mijn rust en mijn slaap krijg, dan ga ik amok maken. *(het gesnurk wordt luider)* Mijn God, je mag hier wel acuut geluiddichte wanden neerzetten, als hij zijn buitenboordmotor aanzet! *(na enkele seconden stilte hoort men buiten geluid en een bons)*

THEO: *(midden rechts op, doet het licht aan, lacht)* Mijn God, dat loeder...

BETTY: *(schiet overeind)* Hè? Wat gebeurt er?

THEO: *(schrikt ook)* Mijn God, mam. Je lijkt wel een nachtspook! Waarom lig je op de bank?

BETTY: Stel niet van die intelligente vragen, maar zet je oren open!

THEO: *(grijnst)* Aha, pa ligt weer eens bomen om te zagen.

BETTY: *(steeds kwader)* Hoe bedoel je "weer eens"! Dat doet hij elke nacht!

THEO: Waarom schreeuw je zo tegen mij?

BETTY: Omdat jij hier toevallig bent! Het is trouwens drie uur.

THEO: Wat? Nu al?

BETTY: Jongen, maak me niet kwaad! Maak dat je in je bed komt! Morgen vroeg krijg je op je donder. Ik ben daar nu te moe voor.

THEO: Fijn ma, dat je me uitstel van executie geeft. Dan heb ik tijd om een smoes te verzinnen.

BETTY: *(gooit een kussen naar hem toe)* Hoepel op!

THEO: *(steekt zijn hoofd nog eens om de deur)* Ik wil je er nog even voorzichtig aan herinneren, dat ik al meerderjarig ben.

BETTY: Dat zal me worst wezen, strontjong die je bent! *(Theo grijnzend links midden af. Betty trekt de deken over haar hoofd, terwijl er nog steeds regelmatig gesnurk hoorbaar is. Dan is het stil en langzaam wordt het licht, men hoort vogels tsjilpen en een haan kraaien etc. Betty schrikt wakker en grijpt om zich heen)* Jacob, waar ben je, ik hoor je helemaal niet meer snurken? O ja, ik lig in de woonkamer! *(staat op)* Mijn God, wat een nacht! Mijn hele lijf doet pijn van het liggen

op die ouwe bank. Ik voelde elke veer in mijn rug steken! (*geeuwend midden links af*)

JACOB: (*bij de deur rechts, half aangekleed, bretels hangen langs zijn broek*) Betty, waar blijft mijn koffie? Ze is er niet. Daarvoor ben je nou getrouwd. Om hele nachten alleen door te brengen. (*af*)

GEERTJE: (*midden links op*) Mama... Maaamaa!!

BETTY: (*midden links, tanden poetsend*) Ik ben in de badkamer! Ga me niet vertellen, dat je niet voor niets staat te blèren!

GEERTJE: Er is ook niets aan de hand. Ik wilde alleen even weten of de koffie al klaar is!

BETTY: Nee, ga zelf maar koffie zetten. (*af*)

GEERTJE: Jezus, mama straalt weer eens een hoop warmte uit. Net een koelkast! (*links af*)

JACOB: (*rechts op, nu aangekleed, roept naar midden links*) Theo, jij gaat onmiddellijk op pad en haalt het hooi van het land. Ik kom vanmiddag kijken, hoever je bent.

THEO: (*met slaperige stem*) Jaaaa, als ik wakker ben...

JACOB: Dat noem je nou een boerenzoon. (*gaat naar het raam en kijkt naar buiten*) Dat zijn echte mooi weer wolkjes. En het zonnetje staat hoog aan de hemel. (*pakt een krant van de vensterbank*) Welke idioot stopt de krant nou in de geraniums. Hij is drijfnat. (*gaat zitten, mokkend*) En dan moet ik ook nog zelf koffie maken.

BETTY: (*aangekleed van midden links, kil*) Goedemorgen.

JACOB: (*overdreven vriendelijk*) Goedemorgen, wijfie!

BETTY: Wat dacht je van wassen?

JACOB: Hoe bedoel je? O wassen! Natuurlijk, ik wilde je alleen niet bij je ochtendtoilet storen. (*aait haar over haar wang, terwijl hij voor haar langs loopt*) Goed geslapen?

BETTY: (*geeft hem een tikje op zijn vingers*) Alsjeblieft! Jacob, ik heb je de afgelopen dertig jaar al wel tienduizend keer gezegd, dat ik jouw gesnurk niet langer uthoud. Ik wil ook wel eens lekker doorslapen en niet elke nacht zo'n lastige bedgenoot naast me hebben.

JACOB: Heb je weer slecht gedroomd? Het zijn de zenuwen. Allemaal verbeelding.

BETTY: Ik heb al helemaal geen zenuwen meer over. Vooral niet om jouw domme geklets aan te horen. Ga er toch eens mee naar de dokter!

JACOB: Dat heb ik vijf jaar geleden al gedaan. En wat zei hij? Mijn beste meneer Heidema, zei íe, als ik een middel tegen snurken had, was ik de eerste, die het zou nemen. U moet zich er bij neerleggen, zei hij.

BETTY: (*ongelukkig*) Ik leg me er niet bij neer. De dokter is vast niet getrouwd!

JACOB: Wat maakt het uit, Betty. Als we maar gezond zijn!

BETTY: Gezond ben jij zeker!

JACOB: *(tuit zijn lippen)* Kusje...

BETTY: *(niet kwaad)* Daar kun je inderdaad naar fluiten!

GEERTJE: *(links op met dienblad)* De koffie is klaar! *(zet het blad op tafel)*

JACOB: Zou tijd worden. Is er geen taart?

BETTY: Nee. Brood wel.

JACOB: We zijn vandaag weer in opperbeste stemming. Het lijkt wel Goede Vrijdag op Groenland. En die koffie is zo slap, dat íe niet uit zichzelf uit de kan komt.

GEERTJE: Weet je wat? Jullie strijden nog maar even lekker door. Ik drink wel koffie in de stad. Ik moet daar toch zijn. Dat lijkt me een stuk rustiger.

BETTY: En het kippenhok dan? Bovendien kwam je gisteren ook al met een hele bult plastic tassen uit de stad.

GEERTJE: Ik heb alleen wat kleren gekocht. Ik moet nu iets ruilen. *(snel midden links af)*

JACOB: Zo gaat jouw dochter dus met mijn geld om! *(kijkt uit het raam)*

BETTY: Je hoeft niet om de vijf minuten naar de lucht te kijken. Het weer blijft heus wel goed. *(smeert een broodje en zucht in gedachten)* Tja... misschien was ik nu beter af geweest, als ik toentertijd met Martin Timmerman was getrouwd...

JACOB: Hoezo Martin Timmerman?

BETTY: Die snurkt vast en zeker niet.

JACOB: Hè? Wat bedoel je?

BETTY: Niets...

JACOB: Hoe weet jij, dat Martin Timmerman niet snurkt? Heb jij misschien...?

GEERTJE: *(met plastic tasje links op)* Goed, dan ga ik nu maar!

BETTY: Laat eens zien, wat er in die plastic tas zit! *(Jacob kauwt met verbeten gezicht)*

GEERTJE: Eh... niets...

BETTY: Laat eens zien! *(graait in de tas, haalt een kleurig klein kledingstuk eruit)* Hé, heb jij een stropdas gekocht voor je broer z'n verjaardag? Aardig van je...

GEERTJE: Die is goed. Ma, dat is een bikini!

BETTY: Moet dat een bikini voorstellen? De stropdassen van je vader zijn nog breder dan dit vod! Dit ding kun je alleen onder een jas dragen. Jacob zeg ook eens wat!

JACOB: Ik ga niet met twee van die domme ganzen in discussie! Wij

spreken elkaar nog wel, reken daar maar op! (*Geertje wil de bikini kwaad in haar tas stoppen*)

THEO: (*op*) Wat voor moois zit er in die magische tas van jou, zus? (*haalt de bikini er weer uit*) Wat is dit voor heet ding?

GEERTJE: Idioot!

THEO: Hé, een bikini! (*lacht*) Je kunt met dit ding aan maar het beste in de verste uithoek van het zwembad gaan liggen, tenzij je nog een paar kilo afvalt, natuurlijk!

GEERTJE: Gemenerik! (*scheurt de bikini uit zijn handen, woedend rechts midden af*)

BETTY: (*roept*) Wacht eens even. Je zei toch, dat je iets moest ruilen?

GEERTJE: (*steekt haar hoofd weer om de deur*) Moet ik ook. Die bikini is me te groot! (*af, Theo barst uit in een schaterlach*)

JACOB: Jouw manier van opvoeden, vrouw!

BETTY: Hou jij je vandaag maar verder stil.

JACOB: Wat was er met Martin Timmerman, zeg op!

THEO: (*staat koffie te drinken, stopt een stuk brood in zijn mond*) Dit gaat mij niets aan, ik ga weg. Kunnen we morgen het gemaaide gras al binnenhalen?

JACOB: Ik wil liever nog een dag wachten. We hebben vroeg gemaaid. Het moet goed droog zijn.

THEO: De koeien zijn niet zo gek op oud gras en voor overmorgen hebben ze onweer voorspeld. Vorig jaar is ons hooi ook al natgeregend. Ik vind het wel best. (*midden af*)

JACOB: Zo, en nu jij! Waarom, wanneer en waar heb jij die Martin Timmerman NIET horen snurken?

BETTY: (*handenwringend*) Lieve hemel, dat was maar een loze gedachte!

JACOB: Als alles in orde is, dan denk je na dertig jaar huwelijk heus niet zomaar aan een andere! Ik ben je altijd trouw geweest, elke nacht heb ik aan je zij gelegen...

BETTY: Ja, snurkend.

JACOB: Roos Wieringa zou nooit zo kleinzerig zijn geweest als jij en zou mijn gesnurk met liefde accepteren. Als ze me had gekregen.

BETTY: (*lacht*) Roos Wieringa? Je bedoelt die vrouw, die op een gestrande walvis lijkt?

JACOB: Dat komt, omdat haar schildklieren niet goed werken. Die was dol op mij... vroeger.

BETTY: (*streelt hem over zijn wang*) Het is al goed, Jacob. We weten alle twee, dat wij elkaar altijd trouw zijn geweest. Toch?

JACOB: Daar zou ik maar niet zeker van zijn, als ik jou was.

BETTY: Je kunt nog zoveel moeite doen, ik geloof je toch niet. Trek niet

zo'n zuur gezicht. Zeg Jacob, ik heb gelezen, dat je bij de drogist tegenwoordig anti-snurk-dingen kunt krijgen. Die moet je onder je kin vastmaken.

JACOB: Ik maak helemaal niets onder mijn kin vast! Verder nog iets...

BETTY: Kijk, als het alleen maar bij snurken bleef... maar jij rochelt, gromt, toetert, fluit, gorgelt, hinnikt en nog veel en veel meer! Je zou jezelf eens moeten horen!

JACOB: Als je nou gewoon gaat slapen, dan hoor je me niet. En wat bedoel je eigenlijk met lastige bedgenoot? Vroeger kon je geen genoeg van me krijgen!

BETTY: Daar is nu geen sprake meer van. Of kun jij dat soms nog? Probeer het eens. Anders richt ik de logeerkamer voor mezelf in.

JACOB: Ik hoor Babette van hiernaast al roepen: *(imiteert een stem)* Ze slapen apart, dat is niet in orde! Bovendien hangt het gezeur me nu mijlenver de keel uit, ik ga de stal schilderen!

BETTY: Zomaar ineens?

JACOB: Het moet een beetje bewoonbaar zijn voor het geval dat ik daar moet slapen! *(snel midden rechts af)*

BETTY: Geen slecht idee! *(ongelukkig)* Wat moet ik doen? Er moet toch iets op te vinden zijn? Ik ga eerst maar eens naar het kippenhok, nu dochterlief niet aanwezig is! Wat een treurige toestand ook. Je bouwt van jongs aan een bestaan op, ploetert en zwoegt en als 't puntje bij 't paaltje is, kun je al het vee weer verkopen, omdat de kinderen niets moeten hebben van een landbouwbedrijf! Dat is hard! *(rechts midden af)*

BABETTE: *(steekt na enkele ogenblikken haar hoofd door het raam)* Niemand hier? Ook goed. *(midden rechts op)* Aha, zelfs de tafel is niet eens afgeruimd en dat om deze tijd! Dat zegt genoeg! Ik bedoel, ik zit er echt niet om te springen, dat mijn Bennie met Geertje wil trouwen. *(gaat met haar vinger over de meubels)* Precies wat ik dacht. 't Verbaast me, dat ze hier met z'n allen nog geen last van stoflongen hebben! *(slaat met haar hand op de bank, eventueel stofwolk, ze hoest)* Foei, die bank heeft in geen twintig jaar een stofzuiger gezien. Foei! *(doet de deur van de commode open)* Een bijgezocht allegaartje. Wat moeten de veters bij de hagelslag? *(haalt het eruit, trekt een la open, steekt een vork in de lucht)* Met zulke kromme tanden scheur je je mond nog open! Het huishouden van Jan Steen! *(zakt zuchtend door de knieën en kijkt onder de commode)* Het lijkt wel, of er onder dit ding jaren geleden iemand dood is gegaan.

PASTOOR: *(midden op, heeft haar kort gadeslagen)* Kijk, kijk, dit statige achterwerk... *(kijkt naar boven)* –vergeef me lieve heer-behoort vast en zeker toe aan Babette Groenteman! Wat heb jij daar

te zoeken, Babette?

BABETTE: (*vliegt geschrokken omhoog en stoot haar hoofd tegen de openstaande la*) Au. (*verlegen*) Ach, kijk nou, meneer pastoor! Ik heb... ik zocht... eeh... ik heb.... Ja, ik heb een gulden laten vallen onder de commode, ik wilde namelijk een paar eieren kopen!

PASTOOR: Zozozo! Zo te zie, is de familie Heidema toevallig niet thuis!

BABETTE: Ze kunnen nooit ver weg zijn... (*met ondertoon*) De complete ontbijtgroep staat nog op tafel! (*gewichtig*) Neem toch plaats, meneer pastoor! Wacht even.... (*wist met haar schort over de stoel*) Voor alle zekerheid.

PASTOOR: (*bestraffend*) Babette, Babette...

BABETTE: Ach, meneer pastoor, ik weet wat ik zie en ik zie nu eenmaal veel en ik...

PASTOOR: ...weet alles.

BABETTE: Bijna alles! Maar een ding weet ik niet, meneer pastoor. Waarom brandt er 's nachts soms licht op de logeerkamer, terwijl er hier nooit logé's zijn?

PASTOOR: Maar Babette toch, dat gaat ons helemaal niets aan.

BABETTE: U misschien niet, maar mij wel! Ik word steeds wakker, wanneer om drie, vier uur 's nachts het licht aan gaat. Het schijnt altijd recht in mijn gezicht!

PASTOOR: Waarom doe je de gordijnen dan niet dicht?

BABETTE: En dan zeker stikken in mijn eigen slaapk... ik bedoel, een mens heeft 's nachts frisse lucht nodig, of niet soms?

PASTOOR: (*lacht*) Ja, ja, ik begrijp het al.

BABETTE: (*op sensatie belust*) Het zo toch kunnen zijn, dat Betty en Jacob niet meer met elkaar op kunnen schieten! (*schijnheilig*) Mijn God, dat zou vreselijk zijn, na al die jaren!

PASTOOR: En wat wil je nu van mij, Babette?

BABETTE: U bent pastoor. U zou deze affaire een beetje kunnen onderzoeken... ik bedoel, u zou een beetje pastorale invloed kunnen uitoefenen. En zodra u iets weet, dan komt u het mij vertellen, goed?

PASTOOR: Geen sprake van!

BABETTE: Jammer. Zeg, meneer pastoor, nu u toch hier bent, wat moet ik met mijn zoon Bennie? Hij is gewoon te stom om een meisje te zoeken. Hij is nog labieler dan die kerel van mij en die heeft mij zelfs nog gekregen.

PASTOOR: Wat dacht je van Victoria Bergman? Zij kwam met dezelfde vraag bij me.

BABETTE: Victoria Bergman? Die stomme kip, die net zo waggelt als Tsjarlie Tsjaplin? Nooit van mijn leven! Het enige verstandige aan dat

kind zijn haar verstandskiezen! Nee, dan kan hij nog beter vrijgezel blijven.

PASTOOR: Zo veeleisend kan die Bennie van jou ook weer niet zijn, dat weet je toch wel, Babette?

BABETTE: Ach, ik bedoel maar... domheid heeft ook zijn grenzen. Hoewel hij nog te dom is om een goudvis te verzuipen. Maar dat is nou juist het probleem, meneer pastoor. Als hij nu naast zijn onnozelheid van zijn vader een beetje mijn schoonheid had geërfd, dan was dat een mooie compensatie geweest, begrijpt u wel?

PASTOOR: (*lacht*) Jouw schoonheid, zeg je? Tja...

BABETTE: Ik had zo gedacht, dat Geertje een goede vrouw zou zijn voor mijn Bennie!

PASTOOR: Ik kan mij niet voorstellen, dat Geertje belang zou hebben bij jouw Bennie.

BABETTE: En waarom niet, nou? WAT heeft mijn Bennie niet, wat andere mannen wel hebben?

PASTOOR: Bijvoorbeeld HAAR op zijn hoofd.

BABETTE: Alleen omdat íe een beetje inhammen krijgt? Als ze iemand met haar wil, dan moet ze met een gorilla gaan trouwen! Maar ja, meneer pastoor, u bent nu eenmaal geen moeder, dus begrijpt u mij ook niet!

PASTOOR: Dat zal het wel zijn.

BETTY: (*midden rechts op met een mand eieren*) Kijk aan, hoog bezoek zie ik.

BABETTE: Ja, ik dacht, laat ik eens bij Betty langs gaan!

BETTY: Ik bedoel jou niet! (*geeft pastoor een hand*) Dag, meneer pastoor! Aardig van u, dat u even bij ons langs komt.

BABETTE: (*boos*) Geef mij maar vijf eieren! (*tilt haar schort op*) Het geld ligt onder de commode, zoek het zelf maar op! Tot ziens, meneer pastoor! (*snel midden rechts af*)

PASTOOR: Die Babette! Ze zal ook nooit veranderen.

BETTY: Mooi, dat we nu even rustig praten kunnen, meneer pastoor. Weet u, ik zit met een probleem. Ik weet niet of u...

PASTOOR: Laten we eens kijken, Betty.

BETTY: De zaak zit zo: Mijn Jacob snurkt zo vreselijk. Afschuwelijk gewoon! Ik heb zeker al dertig jaar geen nacht rustig kunnen slapen. Maar eigenlijk gaat het helemaal niet om ons, maar om Geertje...

PASTOOR: Ik begrijp je niet.

BETTY: Ons Geertje gaat al een hele tijd met Johan Brinkman en ze willen met elkaar trouwen. En nu zit ik al dagen te piekeren, hoe je erachter kunt komen of... eh, nou ja, of Johan snurkt.

PASTOOR: Pardon?

BETTY: Begrijpt u mij niet verkeerd, maar ik weet wat voor martelgang het voor een echtgenote is, wanneer ze met zo'n snurker getrouwd is en elke nacht zo'n kabaal moet aanhoren!

PASTOOR: Het spijt me, Betty, maar ik kan je nog steeds niet volgen!

BETTY: Ik heb het al aan zijn moeder gevraagd, maar die hoort nooit wat. En als goed christen kan ik moeilijk tegen mijn dochter zeggen, ga eens een keer met Johan naar bed... eh, ik bedoel, slaap eens een keer met hem, om het uit te testen, bedoel ik. Begrijpt u?

PASTOOR: (*streng*) Nee! Ik raad je ook niet aan zo'n absurd advies te geven!

BETTY: Maar ik wil mijn kind alleen maar een lijdensweg besparen!

PASTOOR: Lieve Betty, ik geloof, dat je de hele zaak een beetje overdrijft. Wanneer twee jonge mensen van elkaar houden, dan zullen zij dit probleem – als het voor hen al een probleem is – op hun eigen manier wel oplossen.

BETTY: Er valt niets op te lossen, wanneer iemand ligt te snurken alsof er een complete houtzagerij naast je in bed ligt. Ik ben aan het eind van mijn Latijn, meneer pastoor!

PASTOOR: Je bezondigt je, Betty. Ik zou bijna zeggen: Als....

BETTY: ...je maar gezond bent, dat is het belangrijkste! Dank u, die spreuk ken ik al.

PASTOOR: (*staat op*) Je hebt me helemaal van mijn apropos gebracht. Ik ben hier vanwege de zangvereniging. We gaan twee dagen op tournee, jullie gaan toch ook mee? Jouw mooie sopraan kunnen we eigenlijk niet missen.

BETTY: Ik ga alleen mee, wanneer tussen mijn slaapkamer en die van Jacob minstens twee verdiepingen zitten.

PASTOOR: Gelijk heb je, Betty. Je moet de humor ervan inzien. Ik zal wel even met Jacob praten. Waar is hij?

BETTY: Hij schildert de stal.

PASTOOR: De moed niet laten zakken, Betty, het komt allemaal wel goed.

BETTY: (*zacht*) U weet niet, wat u zegt...

PASTOOR: Ik wil maar zeggen. Mijn Margreet snurkt ook.

BETTY: Welke Margreet?

PASTOOR: Mijn huishoudster natuurlijk! (*schrikt*) O, mijn God! (*snel midden rechts af*)

BETTY: Wat?!

PASTOOR: (*steekt zijn hoofd door het raam*) Ik hoor haar vanzelfsprekend alleen maar door de deur. (*af*)

BETTY: (*lacht*) Kijk aan. Alleen maar door de deur! Nou ja, hij krijgt het voordeel van de twijfel! (*dan kwaad*) Het wordt nu toch eens tijd, dat die meid eens een keer thuiskomt, anders zwaait er wat! (*links af*)

GEERTJE: (*midden rechts op, gooit plastic tas op een stoel*) Bah, wat een stijfkoppige, bokkige, schaamteloze kerel toch! Ik wil hem nooit meer zien!

THEO: (*midden rechts op, in werkkleding*) Mijn God, wat een hitte vandaag! Aha, ons lieve zusje is ook weer terug! (*kijkt in de plastic tas*) Die gevarendriehoek vind je bijna niet meer terug in de plastic tas.

GEERTJE: Bespaar me je domme opmerkingen!

THEO: Wat nou! Ben je chagrijnig of zo?

GEERTJE: Ik zou wel eens willen weten, wat die opgeblazen macho zich verbeeldt, die volslagen idioot!

THEO: Nou zeg, je hebt het over je aanstaande, hoor!

GEERTJE: (*snuif haar neus*) Weet je, wat íe tegen me zei? Dat ik een ouderwetse, achterlijke gans ben en dat ik een oude vrijster word als ik zo door ga...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto